

[Willesen.]

samtidig med den store Arbejdsløshed indenfor de paagældende Fag, saa staar vi dog overfor noget saa bagvendt, at det ikke kan forsvares at sidde med Hænderne i Skødet. Der maa gøres noget aktivt for at faa dette Forhold ændret, og derfor har vi formet det første Afsnit i Lovforslaget, som vi har, og kaldt det Foranstaltninger til Fremme af Byggevirksomheden.

Det er vor Opfattelse, at hvis man fjerner de naturlige Hindringer eller unaturlige — hvad man nu vil kalde dem — for større Byggevirksomhed, vil denne af sig selv øges og temmelig hurtigt bevirke en betydelig Lettelse i Bolignøden og forøget Arbejde. At noget af det første, Staten bør gøre i dette Forhold, er at fritage Bygninger for Skat, turde være indlysende, og at dette vil have Indflydelse saavel paa Fremme af Nybygninger som paa Huslejens Størrelse i gamle Bygninger, behøver heller neppe nogen længere Begrundelse. Det er jo ret meningsløst, at den Mand, der forbedrer sin Ejendom eller bygger sig et nyt Hus, skal straffes mere for sin Flid og Indsats end den Mand, der lader sin gamle Ejendom forfalde eller undlader at bebygge en Grund, der er moden dertil.

For tillige at tvinge den Slags byggeomodne Grunde, hvoraf der findes et Utal i Københavns Periferi, frem til Bebyggelse foreslaar vi i Stedet for den Ejendomsskyld, der bortfalder, at indføre en ensartet 3 pCt.s Grundskyld. Vi har jo de to Grundskyldslove af 1922 og 1926, men det har altid forekommet os urimeligt at have uensartede Regler, der aabner Mulighed for stor Forskel i Anvendelsen af Grundskyld indenfor de forskellige Kommuner, og vi har derfor i dette Lovforslag foreslaaet at samle hele Grundskyldslovgivningen under eet og fastlægge Reglerne ensartet for hele Landet.

Hvis en saadan Ændring bliver vedtaget og træder i Kraft fra Begyndelsen af det kommende Finansaar, er det vor Overbevisning, at den snart skulde vise sin Virkning gennem en betydeligt forøget Byggevirksomhed i den kommende Sommer, der saa vist nok skulde fortsættes ud over Sommerens Forløb, som man ikke paa den Tid vilde kunne naa at afhjælpe den herskende Bolignød, men der vil vedblivende være Brug for at fortsætte Byggearbejderne ind i Vinteren, hvis Vejrforholdene tillader det.

Men hvis der paalægges en saadan 3 pCt.s Grundskyld, mener vi tillige at have gjort et Modtræk, der kan afbøde de

uheldige Virkninger af en Ophævelse af Huslejeloven, uden at denne forbindes med Paalæggelse af Grundskyld. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der er en Forstaaelse i stadigt voksende Kredse af, at Huslejevlovgivningen hører til dem af Krigstidens Restriktioner, der ogsaa før eller senere maa forsvinde, saa sandt som den har samme Karakter som saa mange andre Restriktioner, der er givet under Krigstidens unormale Forudsætninger; disse Forhold skabte alle Erhverv saa at sige et Monopol, de ikke i Almindelighed var i Besiddelse af, og skabte da ogsaa Husere og Byggeerhverv en saadan Monopolstilling.

Dette maa under naturlige Forhold forsvinde. Men vi har ment, at det var rigtigt at kombinere disse to Spørgsmaal, hvorledes man paa den ene Side fjerner den unaturlige Regulering, som laa i Begrænsningen fra oven af Tilbud og Efterspørgsel efter Lejligheder, og paa den anden Side giver Mulighed for den naturlige Regulering. De to Ting maa ikke skilles ad, de maa gaa Haand i Haand.

Det skulde glæde mig, om vore Lovforslag her under den fortsatte Debat om Afvikling af Huslejerestriktionerne kunde bidrage til at fastholde denne Sammenkædning, thi kun saaledes forekommer det mig, at dette Spørgsmaal faar den rette Belysning og stilles i den rette Sammenhæng. Den højtærede Indenrigsminister har bebudet at ville fremsætte et saadant Afviklingsforslag. Der bør da sættes al mulig Kraft ind paa, at Lejligheden benyttes til at tvinge netop de Byggerealer frem, som dog burde tvinges i Brug hurtigst muligt, saaledes at en Ophævelse af Huslejeloven ikke ensidigt kom Grundejerne til gode. Det kan ikke være i nogens Interesse, undtagen maaske de paagældendes.

Endvidere har vi i Punkt C. under første Afsnit foretaget Lempelser i de gældende Byggebestemmelser af Hensyn til de saakaldte Parcelbyggere. Naar der er en saadan Bolignød, og der i Virkeligheden er mange, som baade har erhvervet sig egen Grund og har Lyst, Villie og Energi til at rejse en Bolig paa den, dersom stejle Reglementer ikke gjorde det umuligt for dem at indrette en saadan Bygning efter deres Evne og Lejlighed, finder vi det meget kortsynet og urimeligt, at Samfundet opretholder saadanne Bestemmelser. Her er et Punkt, hvor der kan og bør søges Lempelser. Lempelserne er indskrænket til at omfatte Bygninger, der